

Convenția nr. 87/1948 privind libertatea sindicală și apărarea dreptului sindical

Conferința Generală a Organizației Internaționale a Muncii, convocată la San Francisco de către Consiliul de Administrație al Biroului Internațional al Muncii, și care s-a întrunit aici, la 17 iunie 1948, în cea de « treizeci și una sesiune a sa,

După ce a hotărât să adopte, sub forma unei convenții, diferite propuneri privitoare la libertatea sindicală și la apărarea dreptului sindical, problema care constituie punctul 7 de pe ordinea de zi a sesiunii

Considerând că Preambulul Constituției Organizației Internaționale a Muncii cauta, printre mijloacele susceptibile de a îmbunătăți situația minoritarilor și de a asigura pacea, „afirmarea principiului libertății sindicale”,

Considerând că Declarația de la Philadelphia a proclamat din nou că „libertatea de exprimare și de întrunire este o condiție indispensabilă a unui progres susținut”,

Considerând că Conferința Internațională a Muncii, la cea de a 30-a sesiune a sa, a adoptat, în unanimitate, principiile care trebuie să stea la baza reglementării internaționale,

Considerând că Adunarea Generală a Națiunilor Unite, la cea de a doua sesiune a sa, și-a însușit aceste principii și a invitat Organizația Internațională a Muncii să-și continue eforturile pentru a se putea adopta una sau mai multe convenții internaționale,

adoptă, astăzi, nouă iulie una mie nouă sute patruzeci și opt, convenția de mai jos, care va fi denumită Convenția privind libertatea sindicală și apărarea dreptului sindical, 1948”.

Partea 1
Libertatea sindicală

Articolul 1

Orice Membru al Organizației Internaționale a Muncii, pentru care prezenta convenție este în vigoare, se angajează să aplice dispozițiile următoare;

Articolul 2

Muncitorii și patronii, fără nici o deosebire, au dreptul, fără autorizație prealabilă, să constituie organizații la alegerea lor, precum și să se afilieze acestor organizații, cu singura condiție de a se conforma statutelor acestora din urmă.

Articolul 3

1. Organizațiile de muncitori și patroni au dreptul să-și elaboreze statutele și regulamentele administrative, să-și aleagă liber reprezentanții, să-și organizeze gestiunea și activitatea și să-și formuleze programul de acțiune.

2. Autoritățile publice trebuie să se abțină de la orice intervenție de natură să limiteze acest drept sau să-i împiedice exercitarea legală.

Articolul 4

Organizațiile de muncitori și patroni nu sunt supuse dizolvării sau suspendării pe cale administrativă.

Articolul 5

Organizațiile de muncitori și patroni au dreptul să constituie federații și confederații precum și să se afilieze acestora, și oricărei organizații, federație sau confederație are dreptul să se afilieze la organizații internaționale de muncitori și patroni.

Articolul 6

Dispozițiile articolelor 2,3 și 4, de mai sus, se aplică federațiilor și confederațiilor organizațiilor de muncitori și patroni.

Articolul 7

Dobândirea personalității juridice de către organizațiile de muncitori și patroni, federațiile și confederațiile IOT, nu poate fi subordonată unor condiții care ar pune în discuție aplicarea dispozițiilor articolelor 2, 3 și 4 de mai sus.

Articolul 8

1. În exercitarea drepturilor care le sunt recunoscute de prezenta convenție, muncitorii, patronii și organizațiile lor respective sunt obligați ca, după exemplul celeilalte persoane sau colectivități organizate, să respecte legalitatea.

2. Legislația națională nu va trebui să prejudicieze și nici să fie aplicată în așa fel încât să prejudicieze garanțiile prevăzute de prezenta convenție.

Articolul 9

1. Măsura în care garanțiile prevăzute în prezenta convenție se vor aplica forțelor armate și poliției va fi determinată de legislația națională.

2. Conform principiilor stabilite la paragraful 8 al articolului 19 al Constituției Organizației Internaționale a Muncii, ratificarea acestei convenții de către un Membru nu va trebui considerată ca afectând orice lege, orice sentință, orice obicei, sau orice acord, deja existente, care acordă membrilor forțelor armate și poliției garanții prevăzute în prezenta convenție.

Articolul 10

În prezenta convenție, termenul „organizație” înseamnă orice organizație de muncitori și patroni având drept scop să promoveze și să apere interesele muncitorilor sau patronilor.

Partea a II-a

Apărarea dreptului sindical

Articolul 11

Orice Membru al Organizației Internaționale a Muncii, pentru care prezenta convenție este în vigoare, se angajează să ia toate măsurile necesare și corespunzătoare pentru a asigura muncitorilor și patronilor libera exercitare a dreptului sindical.

Partea a III-a.

Diferite măsuri

Articolele 12 și 13

Declarații de aplicare în teritoriile nemetropolitane¹.

Partea a IV-a.

Dispoziții finale

Articolele 14-21

Dispoziții finale tip².